

ג. רפואה אלטרנטיבית:

והנה כשם שמתרבות כיום המחלות והחולאים רח"ל, כך מתרבים לעומתם גם המרפאים לסוגיהם, הנוקטים בשיטות רפואה שונות, אשר אחת מהן הינה הרפואה האלטרנטיבית - החילופית לגווניה השונים.

כאן נשאלת השאלה, האם מותר על פי ההלכה להזדקק גם אליה, משום שדינה לענין זה ככל רפואה על פי דרך הטבע, שהתורה התירה להזדקק אליה, כפי המבואר לעיל, או שמא דינה שונה.

וכבר הרחבנו דברים בזה בשו"ת "מעשה חושב" ח"ג (סי' ו'), בתשובה מיוחדת בנוגע לרפואה אלטרנטיבית לאור ההלכה, והעלינו שבמקום שהרפואה האלטרנטיבית אינה מהווה הפרעה לטיפול הרפואי המקובל והקונבנציונלי יש להשתדל לעסוק גם בה.

אמנם כל זאת ביחס לשיטות רפואיות חילופיות, אשר משתמשות לשם ריפוי בחומרים או בכוחות טבעיים גרידא, ועדיין אין ללמוד מכך כלום לגבי שיטות רפואיות המזדקקות - לדברי העוסקים בכך - לכוחות רוחניים עליונים.

לפיכך, אין להקיש דבר מכל האמור לגבי כלל הרפואה האלטרנטיבית וללמוד מכך לגבי שיטת ה"רייקי", מאחר שבשיטה זו אין מזדקקים לכוחות טבעיים גרידא, אלא משתמשים גם בכוחות מסויימים, אשר לדעת מחוללי השיטה, ממשיכים ומעבירים אותם מאיזה מקום.

ד. יסודות שיטת "רייקי" לאור השקפת התורה:

המושג הנ"ל הינו כאמור צירוף מילים בשפה היפנית, שמשמעותן: "רייקי" - אוניברסלי חסר גבולות, "קיי" - אנרגיית חיים הזורמת בכל היצורים.

על פי שיטה זו נטען תחילה המטפל באנרגיה מסויימת, והוא מעבירה אחר כך לגוף המטופל. מחוללי השיטה אינם מתיימרים לומר שיש בכוחה לרפא, אלא שלדבריהם היא מזרימה במתרפא אנרגיית חיים, המגבירה את סיכויי הריפוי וההחלמה של כל שיטה אחרת שהוא יזדקק אליה.

והנה אילו לא היה מוצאה של שיטה זו במזרח הרחוק, מקום של עובדי ע"ז רח"ל, היה מקום להבין אותה גם על פי דעת תורתנו הקדושה.

דהא כתיב (נחמיה ט' ו'): "ואתה מחיה את כולם", וכבר נתפרש בספרים הקדושים דהיינו שהקב"ה מחיה ומהווה את כל העולמות בכל עת ובכל שעה, וכפי שנתבארו הדברים ביתר הרחבה בדברי האר"י ובתורת הסוד, ונתפרשו בתורת הבעש"ט הקדוש (כתר שם טוב, אות י"ט) ובתניא קדישא (שער היחוד והאמונה, פ"א, ואגרת הקודש פכ"ה), שדבר ה' הוא עומד תמיד בכל נברא להוותו, והוא הכח המחיה ומהווה של היצור, מכל סוגי הברואים, המדבר, החי, הצומח והדומם.

ופירשו בזה את הכתוב (תהלים קי"ט פ"ט): "לעולם ד' דברך נצב בשמים", שמאמר ד' יהי רקיע בתוך המים אשר בו נברא הרקיע עומד

הביטוי וההסבר, כך קיים גם שוני ביניהם בעצמת האנרגיה האצורה בהם ובכוח העברתה לזולתם. כיוצא בזה, כשם שרוב האנשים אינם מסוגלים להבחין בסגולות הטמונות בשכבות העפר השונות, ולעומת זאת קיימים יחידים שהם כן מסוגלים לכך, וכן בכל כיוצא בזה, כך קיים גם הבדל ביניהם בנושא של קליטת האנרגיה וכוח העברתה. אמנם, כל אדם מסוגל להגביר את כושרו בתחום זה ע"י ריכוז המחשבה בדרך כל שהיא, כשם שכל אדם מסוגל להגביר אצלו גם את הכושר הפיזי, הכושר השכלי, הכושר להבין דברים, וכיוצא באלו.

ובאשר לריכוז המחשבה, הרי פשוט הוא שכל פעולה שאדם עושה מצריכה ריכוז מחשבתי, לא רק בדברים שכליים מאד, אלא גם פעולות פיזיות מצריכות ריכוז מחשבתי, שכן אין אפשרות לבנות, לייצר, לצייר, ועוד ועוד, מבלי לרכז את המחשבה. שום דבר לא ייעשה ללא תכנון, וזה מצריך ריכוז מחשבתי. וכולנו יודעים כמה ריכוז המחשבה נדרש אפילו לפעולה קטנה ושולית, כדוגמת השחלת חוט לחור המחט.

ומצינו דוגמא לכך בדברי הרא"ש (חולין פ"ב, סי' ח') שכתב שם לגבי סכין של שחיטה שנפלה ושחטה: "טעמא דנפלה, הא הפילה הוא כשירה, אע"ג דלא מכוון לשום חתיכה, אלא שנתכוין להפילה קרינן ביה וזבחת ואכלת, כיון שנתכוין להפילה וע"י אותה נפילה שחטה, אבל אם נפלה סכין מידו בלא כוונה הי כמו שאם היתה מונחת על קורה והפילתה הרוח, דלא קרינן ביה וזבחת ואכלת, כיון שלא נתכוין לשום דבר, דטעמא דר"נ דלא בעי כוונה כלל בחולין מדגלי

וניצב לעולם בתוך רקיע השמים ובכל הרקיעים להחיותם, וכפי שכבר אחז"ל (משח"ט שם) ע"ז: "מהו דברך נצב בשמים, אי זהו דבר הנצב בשמים, אלא אמר הקב"ה על מה השמים עומדים, על אותו דבר שאמרתי יהי רקיע בתוך המים ויהי כן, וכתוב כי הוא אמר ויהי וגו', אותו הדבר שאמר הוא עשה, לכך נאמר הוא צוה ויעמוד, בדבר די שמים נעשו, ובאותו הדבר שברא אותן בו הם עומדים לעולם, לכך נאמר לעולם די דברך נצב בשמים". וכן פירשו בזה את הכתוב (ישעיה מ' ז'): "ודבר אלקינו יקום לעולם", דהיינו שדבר האלקים הקיים לעד הוא שמקיים ומהוה את כל העולמות ואת כל היצורים.

ועד"ז נתפרש בכתבי האריז"ל (ליקוטי תורה להאריז"ל, פ"ר עקב) בביאור הכתוב (דברים ח' ג'): "כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי די יחיה האדם", שדבר די הנמצא ומלוּבש בלחם ובמזון הוא אשר זן ומחיה את האדם.

ואילו היינו באים לתרגם את הדברים האמורים לשפה ולמושגים הרווחים בימינו אנו, היה אולי מקום להתבטא על כך, שבכל דבר ובכל היצורים קיימת מציאותו יתברך, וגם האנרגיה האצורה בהם הינה שלו, והכל נובע ממנו.

והנה, כשם שסוגי הנבראים שונים אלו מאלו, שיש מהם הפועלים ביתר כח ועוז מאשר זולתם, וכן נבדל סוג ה"מדבר" שבבריאה מיתר בעלי החיים בחכמתו ובשכלו, כך קיים גם שוני מבחינת האנרגיה האצורה בהם. וכשם שקיים שוני בפרטים השונים שבכל סוג וסוג בפעילותם, וכן קיים הבדל בין הפרטים השונים שבסוג ה"מדבר" בחכמתם ובכוחם